

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 71 PŽ-123/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Davor Pustijanac, u parničnom predmetu tužitelja ADRIA RIJEKA d.o.o., OIB 07638053150, Rijeka, Užarska 28 (pravni sljednik HYPO GROUP d.o.o. Rijeka, Užarska 28), kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, Užarska 28, u ime i za račun stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju, OIB 61547182596, Osijek, Vukovarska 215, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 465.079,38 kn, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovojoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-170/2021-39 od 23. studenog 2021., 31. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-170/2021-39 od 23. studenog 2021. u točki II. izreke u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev kojim je traženo da se utvrdi da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija u iznosu od 295.116,37 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj St-1069/18, u dijelu točke III. izreke u kojem je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 41.886,27 kn i u točki IV. izreke.

II. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-170/2021-39 od 23. studenog 2021. u točki I. izreke i u točki V. izreke.

III. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-170/2021-39 od 23. studenog 2021. u točki II. izreke u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev kojim je traženo da se utvrdi da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda tuženika prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju u iznosu od 26.742,06 kn i u točki III. izreke za trošak parničnog postupka u iznosu od 9.498,13 kn i sudi:

1. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija u iznosu od 26.742,06 kn (dvadesetšesttisućasedamstočetredesetdvije kune i šest lipa) prema stečajnom dužniku Opeka d.d. u stečaju, u stečajnom postupku pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj St-1069/18.

2. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 9.498,13 kn (devettisućacetiristodevedesetosam kuna i trinaest lipa).

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak žalbenog postupka u iznosu od 1.240,82 kn (tisućudvjestočetdeset kuna i osamdesetdvije lipe).

V. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 36.884,18 kn (tridesetšesttisućaosamstoosamdesetčetiri kune i osamnaest lipa).

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-170/2021-39 od 23. studenog 2021. u točki I. izreke utvrđeno je osnovanim osporavanje i da ne postoji tražbina II. višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, u iznosu 143.220,92 kn prema stečajnom dužniku Opeka d.d. stečaju, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem St-1069/18. U točki II. izreke odbijen je tužbeni zahtjev kojim je traženo da se utvrdi da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda Republike Hrvatske, Ministarstva financija, u iznosu od 321.858,43 kn prema navedenom stečajnom dužniku. U točki III. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 51.384,40 kn. U točki IV. izreke odbijen je tužbeni zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 37.500,00 kn, a u točki IV. izreke tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 7.500,00 kn.

2. U obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1069/18-50 od 22. svibnja 2019. upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika kao stečajnog vjerovnika II. višeg isplatnog reda u iznosu od 465.079,38 kn.

3. Sud je utvrdio da je neosnovan tužiteljev prigovor da tuženik nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika.

4. Sud je utvrdio da je tuženik sa stečajnim dužnikom sklopio Ugovor o založnom pravu od 15. prosinca 2010. i time osigurao tražbine dospjele do sklapanja tog ugovora, no da tuženik nije dostavio, kao prilog tom Ugovoru, knjigovodstveni izlist zbirnog stanja računa stečajnog dužnika pa nije mogao utvrditi jesu li navedenim Ugovorom obuhvaćene sporne tražbine, zbog čega je zaključio da na osporavane tražbine ne može primijeniti zastarni rok propisan odredbom čl. 109. st. 10. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16 i 106/18; dalje: OPZ), već čl. 108. st. 1. OPZ-a.

5. Sud je utvrdio da je tužiteljev prigovor zastare osporavane tražbine djelomično osnovan, a djelomično neosnovan pa je na temelju odredbe čl. 108. st. 1. OPZ-a ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim za iznos od 143.220,92 kn, a djelomično neosnovanim za iznos od 321.858,43 kn.

6. Protiv točaka II., III. i IV. izreke presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači na način da prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti. Potražuje i naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 38.125,00 kn.

7. Tužitelj u žalbi u bitnom navodi kako je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio istaknuti prigovor zastare te pogrešno primijenio materijalno pravo, odnosno odredbe Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16) jer iz stanja spisa ne proizlazi da je tuženik na bilo koji način prekidao tijek zastare za tražbine nastale do 2013. pa da je 1. siječnja 2017. nastupila relativna zastara prema Općem poreznom zakonu („Narodne novine“ broj 147/08) koji je valjalo primijeniti. Navodi da je sud pogrešno ocijenio tijek apsolutne zastare u odnosu na tražbine za porezne obveze nastale u 2014. Ističe da se tijekom apsolutne zastare ne može prekidati ni na koji način pa ni zato što je nad stečajnim dužnikom otvoren stečajni postupak, tako da je za tražbine nastale u 2014. apsolutna zastara nastupila 1. siječnja 2021., dakle prije donošenja prvostupanjske odluke. Navodi da je sud propustio ocijeniti prigovor da tuženik nije osobni vjerovnik tražbine s osnove poreza na tvrtku jer taj porez pripada jedini lokalne samouprave na čijem području se nalazi sjedište obveznika, da su vjerovnici članarina turističkim zajednicama upravo lokalne turističke zajednice, a članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori upravo ta komora. Smatra da ovlaštenje dano Poreznoj upravi da obavlja poslove prikupljanja i naplate poreza i drugih javnih davanja ne daju Poreznoj upravi, odnosno Republici Hrvatskoj svojstvo osobnog vjerovnika ni stečajnog vjerovnika. Pobija i odluku o trošku.

8. Protiv točke I. i V. izreke presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači na način da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti. Potražuje i naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 3.175,00 kn.

8.1. U žalbi u bitnom ističe da je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) jer je propustio uočiti činjenicu da je Ugovor o založnom pravu od 15. prosinca 2010. sklopljen za sve do tada dospjele obveze stečajnog dužnika, ukupno 4.130.937,44 kn, dakle i da su predmetne tražbine njime osigurane. Navodi da je na poziv suda davao precizna očitovanja o postojanju svake tražbine i o tome da zastara nije nastupila. Navodi da se u tužbi tužitelj kratkim obrazloženjem pozvao na zastaru prema odredbama Općeg poreznog zakona o nastupu relativne i apsolutne zastare, a tijekom postupka je proširivao činjenične navode tužbe i navode u vezi zastare, a tužitelj smatra da to nakon podnošenja tužbe više nije mogao. Smatra da tužitelj kao treća osoba u

dužničko-vjerovničkom odnosu nema ovlaštenja ukazivati i prigovarati postojanju zastare jer te činjenice nije dužnik isticao, a budući da se pitanje nastupanja zastare može utvrđivati tek na zahtjev dužnika u upravnom postupku. Smatra da je sud pogrešno odlučio o trošku.

9. Odgovor na žalbu nije podnesen.

10. Tužiteljeva žalba je djelomično osnovana.

11. Tuženikova žalba nije osnovana.

12. Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbi čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo prilikom odlučivanja o prigovoru zastare.

13. Predmet spora je utvrđivanje osnovanosti osporavanja tražbine koju je tuženik kao stečajni vjerovnik prijavio kao tražbinu II. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad dužnikom Opeka d.d. u stečaju. Osporena tražbina odnosi se na porez na tvrtku, članarine turističkim zajednicama, članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori i doprinos za obavljanje javnih ovlasti Hrvatske gospodarske komore, troškove prisilne naplate, sve s pripadajućim zateznim kamatama obračunatim do dana otvaranja stečajnog postupka.

14. Između stranaka nije sporno da je nad društvom Opeka d.d. u stečaju rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1069/2018 od 25. siječnja 2019. otvoren stečajni postupak, da je tuženik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija 1. ožujka 2019. prijavio tražbinu u iznosu od 5.053.536,98 kn, da je tu tražbinu priznao stečajni upravitelj kao tražbinu II. višeg isplatnog reda, a tužitelj osporio.

15. Tužitelj je tužbom tražio da se utvrdi osnovanim osporavanje tuženikove tražbine samo u iznosu od 1.440.03,53 kn. Kako je prvostupanjskom presudom poslovni broj P-330/19 od 4. ožujka 2021. utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine u iznosu od 245.625,28 kn, a odbijeno u iznosu od 1.194.377,25 kn, koja presuda je u povodu žalbe presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1680/21 od 26. svibnja 2021. djelomično potvrđena, no za tražbinu u iznosu od 465.079,38 kn ukinuta i vraćena prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, predmet ovog spora je utvrđivanje osnovanosti tražbine u iznosu od 465.079,38 kn.

16. Neosnovano tužitelj tijekom postupka, a što ponavlja i u žalbi, ističe da tuženik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, u odnosu na prijavljenu tražbinu II. višeg isplatnog reda nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika prema čl. 137. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) odnosno da u

vrijeme otvaranja stečajnog postupka nije imao imovinskopravnu tražbinu prema društvu Opeka d.d., već da tražbina pripada drugim vjerovnicima.

16.1. Suprotno tužiteljevom žalbenim navodima pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je tuženik osobni vjerovnik stečajnog dužnika Opeka d.d. u stečaju jer je Porezna uprava samostalna upravna organizacija u sastavu Ministarstva Financija te je prema čl. 3. st. 1. t. 1. i 11. ZPU-a dužnost Porezne uprave da prikuplja, evidentira, obrađuje i provjerava podatke bitne za utvrđivanje porezne osnovice i naplate poreza, doprinosa i drugih javnih davanja, kao i da obavlja poslove naplate i ovrhe poreza, doprinosa i drugih javnih davanja.

16.2. Odredbom čl. 2. st. 1. OPZ-a određeno je da su javna davanja u smislu tog Zakona porezi i druga javna davanja, s time da se prema stavku 2. istog članka pod porezima smatraju novčana davanja i prihod su proračuna koji se koristi za podmirivanje proračunom utvrđenih javnih izdataka kao i trošarine, dok se pod drugim javnim davanjima prema stavku 3. istoga članka OPZ-a smatraju carine, pristojbe, doprinosi, naknade za koncesije, novčane kazne za porezne prekršaje i sva javna davanja čije je utvrđivanje i/ili naplata i/ili nadzor prema posebnim propisima u nadležnosti poreznog tijela. Nadalje, prema čl. 138. OPZ-a u postupku prisilne naplate (ovrhe) ovrhovoditelj je porezno tijelo koje provodi ovrhu – dakle, nadležna Porezna uprava Ministarstva financija. Prema tome, upravo zbog toga što je Porezna uprava dužna naplaćivati poreze, prireze i druga javna davanja to je Republika Hrvatska stečajni vjerovnik II. višeg isplatnog reda društva Opeka d.d. u stečaju u odnosu na tražbine proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima.

16.3. Tako je primjerice odredbom čl. 12. Zakona o članarinama u turističkim zajednicama („Narodne novine“ broj 52/19 i 144/20) propisano da poslove evidencije, obračuna i naplate članarine od pravnih i fizičkih osoba obavlja Porezna uprava.

17. Suprotno tužiteljevim žalbenim navodima, prilikom odlučivanja o prigovoru zastare pravilno je prvostupanjski sud zaključio da se primjenjuju odredbe Općeg poreznog zakona, a budući da je stečajni postupak otvoren 25. siječnja 2019. i tužitelj je tražbine prijavio 1. ožujka 2019.

17.1. Naime, odredbom čl. 197. OPZ-a propisano je da iznimno od stavka 1. tog članka (po kojem se postupci pokrenuti do stupanja na snagu tog Zakona dovršavaju prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16), postupci za utvrđivanje zastare započeti po zahtjevu poreznog obveznika prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16) u kojima je do 1. siječnja 2017. nastupila relativna zastara dovršit će se prema odredbama toga Zakona. Postupci u kojima je do 1. siječnja 2017. nastupila apsolutna zastara prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16) dovršit će se prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 115/16 i 106/18).

17.2. Dakle, postupci za utvrđivanje zastare pokrenuti nakon stupanja na snagu Općeg poreznog zakona (1. siječnja 2017.) rješavaju se primjenom tog Općeg poreznog zakona, stoga je taj zakon valjalo primijeniti i u konkretnom slučaju utvrđivanja je li nastupila zastara osporene tražbine.

18. Odredbom čl. 108. st. 1. OPZ-a propisano je da pravo i obveze poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo i obveza poreznog tijela na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za šest godina računajući od dana kada je zastara počela teći.

19. Zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći istekom godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili istekom godine u kojoj je postalo izvršno rješenje kojim je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu i kamate odnosno istekom godine u kojoj je porezna obveza dospjela (čl. 108. st. 4. OPZ-a).

20. Ako se radi utvrđenja poreza i kamata ili naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara ne teče (čl. 108. st. 6. OPZ-a). Zastara prava na naplatu porezne obveze, kamata i troškova ovrhe ne teče niti u slučajevima propisanim ovim zakonom i posebnim propisima (čl. 108. st. 7. OPZ-a).

21. Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je za tražbine na ime članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori za 2008. godinu u iznosu od 124,31 kn, za 2009. godinu u iznosu od 66.000,00 kn i za 2010. godinu u iznosu od 55.000,00 kn, na ime doprinosa za obavljanje javnih ovlasti Hrvatske gospodarske komore za 2010. godinu u iznosu od 136,61 kn, na ime prisilne naplate državnih sudskih pristojbi koju obavlja porezna uprava, za 2010. godinu u iznosu od 4.850,00 kn i tražbina prisilne naplate novčanih kazni i troškova postupka koju obavlja porezna uprava za 2010. godinu u iznosu od 17.110,00 kn, u ukupnom iznosu od 143.220,92 kn nastupila zastara.

22. Naime, za tražbine koje su utvrđene najkasnije 2010. godine pravo na naplatu zastarjelo je za šest godina od kada je zastara počela teći (1. siječnja 2011.), dakle 1. siječnja 2017., pa je pravilnom primjenom odredbe čl. 108. st. 1. OPZ-a sud prihvatio tužbeni zahtjev u tom dijelu.

23. Neosnovan je tuženikov žalbeni navod da je sud pogrešno ocijenio da je za navedene tražbine nastupila zastara, tvrdeći da su te tražbine osigurane založnim pravom na temelju Ugovora o založnom pravu od 20. prosinca 2010. na nekretninama stečajnog dužnika, upisano u zemljišne knjige, zbog čega da zastara ne teče.

24. Odredbom čl. 109. st. 10. OPZ-a propisano je da, iznimno od st. 4., kad protekne vrijeme zastare, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi.

25. Slijedom navedenog, stjecanjem založnog prava na nekretninama stečajnog dužnika tuženik kao razlučni vjerovnik ima pravo na odvojeno namirenje iz nekretnina koje su predmet založnog prava. Međutim, nakon otvaranja stečajnog postupka nije zatražio namirenje tražbine kao razlučni vjerovnik, već kao stečajni vjerovnik tražbina II. višeg isplatnog reda, stoga u konkretnom slučaju njegovo založno pravo ne sprečava zastaru tražbine.

26. Međutim, osnovano tužitelj u žalbi ističe da je i za tražbine na ime kamata za članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori šifra vrste prihoda 5262 (str. 85. i 325. spisa), točnije za kamate u iznosu od 12.173,76 kn za 2011. te 14.534,92 kn za 2012. godinu (obračunate na zastarjele glavnice u iznosu od 124,31 kn članarine za 2008. godinu, 66.000,00 kn članarine za 2009. godinu i 55.000,00 kn članarine za 2010. godinu) nastupila zastara, budući da su zastarom glavne obveze zastarjele i kamate kao sporedne tražbine, sukladno čl. 223. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO).

27. Tako je i za tražbine na ime kamata na doprinose za obavljanje javnih ovlasti Hrvatske gospodarske komore šifra vrste prihoda 5278 (str. 94. i 325. spisa), točnije za kamate u iznosu od 17,35 kn za 2011. godinu i 16,03 kn za 2012. godinu (obračunate na zastarjelu glavicu u iznosu od 133,54 kn doprinosa za 2010. godinu) nastupila zastara sukladno čl. 223. ZOO-a.

28. Stoga je za tražbine u ukupnom iznosu od 26.742,06 kn nastupila zastara pa je valjalo preinačiti prvostupanjsku presudu i utvrditi osnovanim osporavanje tražbine tuženika u tom iznosu (točka III.1. izreke ove presude).

29. Suprotno tužiteljevim žalbenim navodima, u odnosu na preostale tražbine u ukupnom iznosu od 295.116,37 kn (utvrđene u razdoblju od 2013. do 2018. godine, pa je zastarni rok najranije počeo teći 1. siječnja 2014.) pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je prigovor zastare neosnovan jer do prijave tražbine u stečajnom postupku nije istekao šestogodišnji zastarni rok propisan odredbom čl. 108. st. 1. OPZ-a. Stoga je za iznos od 295.116,37 kn odbijena tužiteljeva žalba i potvrđena prvostupanjska presuda (točka I. izreke ove presude).

30. Prema odredbi čl. 166. st. 2. ZPP-a, kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek ili ukine tu odluku i odbaci tužbu, odlučit će o troškovima cijelog postupka jednom odlukom.

30.1. Uzimajući u obzir djelomičan uspjeh stranaka u sporu (tužitelj od 28,86% i tuženikov od 71,14% te oduzimanjem postotka tužiteljevog uspjeha od postotka tuženikovog uspjeha dođe se do tuženikovog uspjeha od 42,28%) o troškovima postupka valjalo je odlučiti na temelju odredaba čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a.

30.2. Tuženik ima pravo na trošak:

- sastava odgovora na tužbu, podneska od 21. listopada 2020. i 13. listopada 2021. prema Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

(„Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) u iznosu od 14.410,00 kn, ukupno 43.230,00 kn,

- zastupanja na ročištu 2. veljače 2021. i 27. listopada 2021. prema Tbr. 9. t 1. Tarife u iznosu od 14.410,00 kn, ukupno 28.820,00 kn,
- PDV od 25% prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 18.012,50 kn, ukupno 90.062,50 kn.

30.3. Tuženik nema pravo na više zatraženi trošak zastupanja na ročištu 15. listopada 2020. prema Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od kn 15.000,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 3.750,00 kn, jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima stoga ima pravo na trošak prema Tbr. 9. t. 2. Tarife u iznosu od 7.205,00 kn, uvećan za PDV od 25% u iznosu od 1.801,25 kn, ukupno 9.006,25 kn, sveukupno 99.068,75 kn.

30.4. Tuženiku nije priznat trošak sastava podneska od 11. rujna 2020., 1. veljače 2021. ni odgovora na žalbu svaki u iznosu od 15.000,00 kn, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 3.750,00 kn, ukupno 37.500,00 kn jer nisu potrebni za vođenje postupka.

30.5. S obzirom na omjer tuženikovog uspjeha u sporu od 42,28% pripada mu pravo na trošak u iznosu od 41.886,27 kn, za koji iznos je valjalo potvrditi prvostupanjsku presudu, dok je za više dosuđeni trošak u iznosu od 9.498,13 kn valjalo preinačiti prvostupanjsku presudu i odbiti tuženikov zahtjev (točka III.2. izreke presude).

31. Tuženik nema pravo na trošak žalbenog postupka jer nije uspio sa žalbom.

32. Tužitelj ima pravo na trošak sastava žalbe prema Tbr. 10. t. 1. Tarife u iznosu od 7.812,50 kn te sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 7.137,16 kn, ukupno 14.949,66 kn. Uzimajući u obzir tužiteljev uspjeh sa žalbom od 8,3% dosuđen mu je trošak žalbenog postupka u iznosu od 1.240,82 kn (točka IV. izreke presude), dok je za više zatraženi trošak u iznosu od 36.884,18 kn odbijen tužiteljev zahtjev (točka V. izreke presude).

33. Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a valjalo je djelomično potvrditi, a na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a preinačiti prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 31. svibnja 2022.

Sudac
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **eb30c-d77e0**

Kontrolni broj: **0dcb9-4a215-07d1b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAVOR PUSTIJANAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.